

A Városlódi Hősök emlékműve és országzászló

„Feledhetetlen emlékmű és régóta ritkán látott hazafias ünnepség színhelye volt az elmúlt csütörtökön Városlőd. Aki az elmúlt években Városlődön járt, feltűnhetett neki a templomtéren álló, ősrégi karthauzi kolostor köveiből készült hatalmas hősi emlékmű, amely az anyagi források hiánya miatt befejezetlen maradt.

Az elmúlt hét elején Városlődre érkezett a jutasi „Kinizsi Pál” altisztképző iskola 150 altisztje, akik Dr. Kapossy Béla százados vezetése alatt hadgyakorlatot tartottak. A honvéd altisztek a fárasztó hadgyakorlatok alatt, egy-két napon belül remekbe készült irredenta parkot és kerítést varázsoltak elő a hősi emlékmű köré. A kettős kereszt a hármassal élő gyepetglákból, majd utolsó napra elkészült a hatalmas országzászló, szinte semmiből. A lelkes munkában részt vettek a helybeli leventék, az adakozásból pedig a község apraja-nagyja.

Az ünnepélyes tisztelgés a hősök előtt csütörtök este volt. Megjelent vitéz Tóth Imre alezredes is, de ott volt az egész község népe is. A hősi emlékmű előtt Dr. Kapossy Béla százados köszöntötte Városlőd népét. Megidézte az elesett hatvan hat hős emlékét, felolvasta neveiket, amelyekre, minden egyes hősi halott levente hozzátartozója, „parancs” jelentkezéssel válaszolt. Az ünnepélyes tisztelgés és díszmenet után a templomtéren megható irredenta és humoros jelenetek következtek, a három lobogó tábortűz mellett. A Városlódi fúvószenekar katonai indulókat játszott, a honvédtisztek szebbnél-szebb magyarnótákat adtak elő, míg az iskolás leányok virágcsokorral árasztották el őket.

A gyönyörű ünnepség végén Katona Lajos h. esperes-plébános gyújtó beszédben, örömtől áradó szavakkal köszönte meg a honvédtisztek, örök emlékű munkáját. Rámutatott a kétszáz éves magyar és német sorsközösség hősi halottainak példaképeire. Idézte a közös múlt emlékeit, Szent István birodalmában, a nemzetiségek csak egy hazát ismertek, és ezért hősiességgel vértüket ontották. Külön kiemelte, a magyar honvéd testvéri szeretetét, a magyar katona lovagias erényeit, aki ha bemegy egy idegen faluba, annak hősi halottaiban, még ha idegen anyanyelvűek is, az ő hősi bajtársait öleli keblére. Hangsúlyozta, hogy a magyar nem volt elnyomó soha. Hogy Szent István koronája alatt testvéri közösségben, és egyetértésben minden nemzetiség megtalálja boldogulását.

Végül vitéz Tóth Imre alezredes mondott köszönetet, a plébános lélekbe markoló szavaiért. Hangsúlyozta, hogy a katolikus pap és a magyar katona, mint a kereszt és kard által hevített nemzeti lélek képviselői, biztosítják Szent István új ezeréves birodalmát. Kérte Városlőd lakosságát, hogy ezeket a mélyen szántó szavakat szívleljék meg, ezek szerint gondolkozzanak és cselekedjenek.

A szívet lelket emelő ünnepség mély nyomokat hagyott a nép lelkében. Bizonyosága volt ennek a sok lelkes taps és éljenzés. A tábortűz után rövid tánc volt engedélyezve, ahol a vidám hangulat mellett, a legkevesebb nyoma sem volt az annyira túlságba vitt nemzetiségi agitáció által felzaklatott kedélyeknek. A

szélsőséges, nemzetellenes propagandának az egyetlen ellenszere és hisszük, hogy maradandó óvszere marad ez az eleven lélekrehatás a magyar nemzeti gondolat diadala mellett.

Városlőd 1941. május 30.

Főtisztelendő Dr. Gergely József szerkesztő úrnak.

Kedves Jóska!

Ezek a betűk csak gyenge kifejezői annak a gyönyörű ünnepségnek, amelyet megörökíteni érdemes. Megérdemli, hogy kiemelkedő helyen közöltesd le V.H.-ban. Légy szíves, ha ennek akadálya nincs, a V.H legközelebbi számában nyomtassátok ki. Hálás köszönettel:” *Aláírás nélkül.*